

arbejdsmiljøarbejde, når vi får et andet flertal i Folketinget efter næste valg.

Regeringen og Dansk Folkeparti har bidt sig meget fast i spørgsmålet om tvang over for virksomhederne. Til det vil jeg først sige, at vi i Enhedslisten ikke betragter tvang som et gode, men som et nødvendigt onde, hvis vi ikke på anden måde politisk kan få virksomhederne med på projekter, som handler om de ansattes arbejdsmiljø.

Kl. 10.05

Det er jo netop det, der indtil nu har været problemet på jernstøberierne, hvor virksomheder og brancheforening har blokeret for forskning i manganpåvirkning. I øvrigt vil jeg tilføje, at det er selve grundlaget for arbejdsmiljølovgivning, at virksomhederne og virksomhedssejere faktisk tvinges til at sikre liv og helbred for deres ansatte. Der er regler for arbejdsstedets indretning, for arbejdets udførelse, for stoffer og materialer, osv. osv., alt sammen regler, som griber ind i arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet, regler, som skal forhindre, at jungleloven bliver gældende på landets arbejdspladser.

En god arbejdsmiljølov og et effektivt tilsyn med, at den bliver overholdt, kan ikke undervurderes, fordi vi taler om menneskers liv og helbred, og i anden omgang fordi vi taler om en modsætning mellem arbejdsgivernes krav til effektivitet og så små produktionsomkostninger som muligt og samfundets behov for at undgå nedslidning og ulykker.

Et andet og endnu mere glædeligt resultat af de forløbne måneders diskussion er bl.a. dette beslutningsforslag, der handler om det konkrete problem vedrørende forskning i manganskader. Det er utrolig glædeligt, at vi nu har fået udsigt til det længe ventede forskningsprojekt, som kan afdække sammenhængen mellem manganpåvirkninger og skader på hjerne og centralnervesystem.

Jeg vil i den forbindelse godt pege på tre ting, som for mig er afgørende i forbindelse med forskning i manganskader. For det første, at projektet ikke skal trækkes i langdrag. Her ser jeg det som en god start, at forundersøgelsen skal være afsluttet den 24. juni i år. Derefter bliver det vigtigt, at et egentligt forskningsprojekt kommer i gang så hurtigt som muligt, og det håber jeg at ministeren vil være med til at sikre.

For det andet er det vigtigt, at projektet inddrager alle de arbejdsprocesser, hvor arbejdere kan udsættes for manganpåvirkninger. Arbejdsmiljøforskningsfondens opslag om mangan-

forskningen taler om metalstøbning og -forarbejdning. Her vil jeg godt understrege, at manganpåvirkning ud over på jernstøberier også er et kendt problem blandt svejsere. F.eks. har jeg fået et brev fra en mand, der arbejdede som såkaldt termitsvejer i Banestyrelsen fra 1993 til 1999, og som i dag sandsynligvis lider af manganforgiftning.

Disse bemærkninger skal også ses som et spørgsmål til beskæftigelsesministeren. Vil ministeren sørge for, at det kommende forskningsprojekt også inddrager svejsearbejde bredt set med hensyn til manganpåvirkninger? Det håber jeg ministeren kan svare på.

Endelig vil jeg endnu en gang understrege, at såvel arbejdsmiljø som arbejdsskadesystemet skal have et centralt udgangspunkt, nemlig forsigtighedsprincippet: Uanset at alle eksperter er enige om, at der mangler forskning i manganpåvirkningens betydning for helbredet, så skal tvivlen komme dem, der risikerer at komme til skade og de skadede, til gode.

I sidste uge besøgte jeg Manganforeningen i Frederiksværk. Her blev det lysende klart for mig, at de mennesker, som tidligere arbejdede på Stålvalseværket, for manges vedkommende er blevet udsat for mistro i en grad, som kan være svær at forestille sig. Folk med åbenlyse manganskader bliver trukket igennem den ene speciallægeundersøgelse og det ene forhør efter det andet. Nogle af dem har faktisk endnu ikke fået anerkendt deres arbejdsskade, selv efter 5 års sagsbehandling.

Det er sådanne ting, der vidner om et bureaukratisk system. Det er uanstændigt over for de mennesker, som efter et hårdt arbejdsliv er slidt ned på sjæl og legeme.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne takke for behandlingen af vores forslag og håber på, at vi ikke fremover skal se sådanne sager som manganpåvirkning trække så langt ud.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at vi rent faktisk er i gang med en forhandling, og derfor vil jeg henstille til, at man dæmper støjniveauet.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ved ikke, om der er et dårligt arbejdsmiljø herinde. Der er i hvert fald tilsyneladende en meget tør luft, og der er også problemer med at kunne høre, hvad der bliver sagt. Så det er jo